

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1937/2019
16.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Планојевић, адвокат из ..., против тужене Градске општине Младеновац, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 2490/2016 донетој након одржане расправе 04.02.2019. године, у седници од 16.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 2490/2016 од 04.02.2016. године, у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П1.127/2015 од 11.03.2016. године, у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле за поништај решења тужене од 26.02.2010. године о престанку радног односа, тужиле.

У преосталом делу, ревизија тужиле одбацује се као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П1. 127/2015 од 11.03.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи као незаконито решење тужене од 11.01.2010. године, којим је тужилца остала нераспоређена, и решење од 26.02.2010. године, о престанку радног односа, и да се тужена обавезе да тужилцу врати на рад. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 2490/2016 од 04.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да је ревизија тужиле делимично неоснована, а делимично недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда поступка из члана 361. став 1. ЗПП у поступку пред другостепеним судом, на који се ревизијом неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код тужене на неодређено време на радном месту референта месне канцеларије ... са средњом стручном спремом. Према Закону о матичним књигама који је ступио на снагу 27.12.2009. године, послови матичних књига су прешли у надлежност општине, града и града Београда. С обзиром на наведено, Градска општина Младеновац више није била надлежна за вођење матичних књига, јер је надлежност пренета на Градску управу града Београда. Због промене организације рада Општине Младеновац, донет је Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи градске општине Младеновац 08.01.2010. године, који је ступио на снагу наредног дана од објављивања, и према коме је дошло до укидања одређених послова, као и смањења броја запослених. Решењем тужене од 11.01.2010. године, тужила је остала нераспоређена. Решењем од 26.02.2010. године, тужили је престао радни однос са 28.02.2010. године, а истог дана донето је и решење којим је утврђена висина отпремнине, коју је тужила примила. У решењима није било правне поуке о праву на улагање приговора, већ на подношење тужбе суду. Пре доношења отказног решења, тужена је један број запослених распоредила на друга радна места са повећаним обимом посла, и упутила дописе другим градским општинама, које нису имале потребе за преузимањем нераспоређених радника тужене. Начелник управе тужене је применио критеријуме, и то годишњу оцену нераспоређених радника, резултате рада, имовно стање, личне и породичне прилике и социјални статус, након чега је донета одлука о престанку радног односа за четворо нераспоређених радника, међу којима и за тужилу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда потврђена у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиле за поништај решења тужене од 26.02.2010. године којим јој је престао радни однос, и да се тужена обавезе да је врати на рад.

Наиме, услед промена у организацији код тужене, насталих због промене надлежности општине након ступања на снагу Закона о матичним књигама, тужила је решењем од 11.02.2010. године стекла статус нераспоређеног запосленог, а с обзиром да јој се није могло обезбедити радно место у истом или другом државном органу, побијаним решењем од 26.02.2010. године јој је законито престао радни однос, у смислу чл. 64а став 2. тачка 6. и 65. ст. 1., 2. и 4.

Закона о радним односима у државним органима. Правилан је закључак другостепеног суда да је решење о нераспоређивању постало правноснажно, због протекла рока из члана 71. ст. 2. и 3. Закона о радним односима у државним органима, да су решење о нераспоређивању и решење о престанку радног односа међусобно условљени, те да престанак радног односа запосленом у случају из члана 64а став 2. тачка 6. Закона о радним односима у државним органима наступа по сили закона. При томе, на законитост овог решења није утицало то што у правној поуци није било наведено право на улагање приговора, у смислу члана 71. Закона о радним односима у државним органима, јер је постојала правна поука о могућности судске заштите, па тужилци није био ускрћен приступ суду. Осим тога, пре утврђивања да је тужилца стекла статус нераспоређеног запосленог, надлежни руководиоца је применио одговарајуће критеријуме. Зато се ревизијом неосновано указује да је тужилци ускраћивањем права на приговор повређено право на делотворан правни лек.

Ревизијом се неосновано указује да Правилник о систематизацији и организацији радних места тужене од 08.01.2010. године никада није објављен и ступио на снагу, јер је у поступку утврђено да је овај Правилник ступио на снагу наредног дана по његовом доношењу.

По оцени Врховног касационог суда, ревизија тужилце је недозвољена у делу којим се побија део другостпене пресуде којим је потврђена првостепена пресуда у односу на решење тужене којим је тужилца остала нераспоређена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

С обзиром да се у односу на ово решење не ради о спору о заснивању постојању и престанку радног односа, то ревизија тужилце у овом делу није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу чл. 413. и 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић